

IN MEMORIAM

VESELIN M. RAŠOVIĆ, dipl. inž. agr.

U subotu 27. maja 1978. iznenada i bez pozdrava zauvijek nas je napustio Veselin — Veso Milisavov Rašović, dipl. inž. poljoprivrede.

Teško je saznanje i osjećanje da više nećemo sretati omiljenog i cijenjenog druga i prijatelja — čovjeka iz koga je zračila dostojanstvena skromnost. Rad, polet, energičnost i društvenost, bile su vrline našeg kolege Vesa. Svojom cjelokupnom ličnošću spada među svijetle likove crnogorske i jugoslovenske poljoprivredne struke, i velikih pregaoca naše generacije.

Rođen u Titogradu 1926. i odnjegovan na svijetlim tradicijama ugledne kuće Rašovića, Veso je kao omladinac od nepunih četrnaest godina postao član SKOJ-a 1941. Mlad i poletan on ubrzo postaje jedan od najaktivnijih njegovih članova u okupiranoj Podgorici. Već u tom periodu odlikovale su ga velike organizacione sposobnosti i hrabrost. Neustrašiv, borben i odvažan u najtežim iskusešjima obavljao je i najodgovornije zadatke. U najtežim trenucima narodnooslobodilačke borbe dopao je i fašističke kazamate iako u *nejakim* godinama. Aktivno učestvuje i u oružanim jedinicama

NOB-a. Godine 1944. primljen je za kandidata Komunističke partije Jugoslavije, a u aprilu 1945. postao je i njen član.

Osnovnu školu i gimnaziju završio je u Podgorici odnosno Titogradu, a Poljoprivredni fakultet u Zemunu 1950, sa odličnim uspjehom.

Na univerzitetu pored studija veliki dio svog vremena posvetio je društveno-političkim aktivnostima studentske omladine, gdje je i biran u nizu fakultetskih i univerzitetskih tijela.

Poslije završetka studija radio je u više organizacija udruženog rada obavljajući odgovorne rukovodeće dužnosti. U Prištini radi 1951. kao profesor poljoprivredne škole. U Crnoj Gori boravi i radi od 1952. do kraja 1954. na dužnosti referenta i člana Savjeta za poljoprivredu i šumarstvo SR Crne Gore, a zatim jedno vrijeme kao glavni agronom Zadružnog saveza za srez titograđski. Od 1955. do kraja 1959 je direktor poljoprivredne škole u Bijeljini, a od 1959. do 1964. radi u Zadružnom savezu i Privrednoj komori Vojvodine na radnom mjestu sekretara za agrarnu odnosno ekonomsku politiku. Od 1964. do 1973. radi u Republičkom sekretarijatu za poljoprivredu i šumarstvo SR Srbije na radnom mjestu pomoćnika sekretara i rukovodioca Sekretara za ekonomsku politiku. Od 1973. do kobnog 27. maja 1978. nalazio se na radnom mjestu pomoćnika direktora Fonda za unapređenje proizvodnje i plasmana stoke i stočnih proizvoda u Beogradu.

U radu je kao poljoprivredni stručnjak pokazivao solidno poznavanje svoje struke i posjedovao visoki stepen intelegencije, savjesnosti i snalažljivosti o čemu govore i odgovorne rukovodeće dužnosti, koje mu je zajednica povjerovala.

Svojim radom i zalaganjem stekao je visoku stručnu i društveno-političku afirmaciju i za to je dobio visoka društvena priznanja, odlikovanja i nagrade, a kao društveno-politički radnik bio angažovan i u najveća tijela Saveza komunista Srbije i SKJ. Objavio je veći broj visoko cijenjenih radova iz poljoprivredne struke.

Iz naše sredine izgubili smo odista jednu nijetko nadarenu ličnosti koja je snagom jake volje, radne energije i prirodne nadarenosti došla do izražaja kao čovjek, stručnjak i komunista, osobitog ugleda i velikog priznanja.

Život i rad Veselina Rašovića bio je život neustrašivog borca, revolucionara, radnika i komunista, koji je svojim primjerom dokazao kako treba voljeti svoju struku i svoje znanje staviti u službi svoga naroda i svoje zemlje.

Njegovi doprinosi našem razvoju su veliki a naša zahvalnost i uspomena na njega trajni.

Neka je vječna slava i hvala drugu i prijatelju inženjeru agronomije Veselinu Rašoviću.

Dr Đorđije Drecun

Inž. BRANKO-ŠUNJO BRAJOVIĆ

Savez poljoprivrednih inženjera i tehničara Crne Gore zadesio je ove godine još jedan težak gubitak. Iz generacije poslijeratnih poljoprivrednih stručnjaka ostavio nas je zauvijek, uvaženi kolega — dipl. inž. poljoprivrede Branko-Šunjo Brajović. Dana 12. juna sa njim su se posljednji put oprostili njegova porodica i rodbina i njegovi brojni kolege i prijatelji.

Branko je rođen u februaru 1927. u Kosiću kod Danilovgrada, u uglednoj prosvjetarskoj porodici Brajovića. Završio je osnovnu školu u Danilovgradu, gimnaziju u Titogradu i Poljoprivredni fakultet u Zagrebu.

Još kao dječak, đak i student, Šunjo se isticao među svojim vršnjacima i drugovima učenjem, razboritošću, humanošću i drugim vrlinama koje krase lik jednog čestitog mladog čovjeka. On u to vrijeme formira i razvija svoju snažnu ličnost, koja se osobitom prisnošću odnosi prema svojim drugovima, kolegama i saradnicima sa kojima je živio, učio i radio. Time je stekao široki krug prijatelja i drugova koji su ga iskreno voljeli, cijenili i poštovali.

Nakon završetka studija radi jedno vrijeme na Poljoprivrednom dobru »Labudnjača« u Vojvodini. Kao mladi stručnjak, bez potrebnog iskustva ali sa izuzetnim zalaganjima i entuzijazmom, stečeno stručno-teorijsko znanje umješno primjenjuje, u čemu vrlo

brzo postiže krupne rezultate, kojima se afirmiše kao zapaženi agronom ne samo u okviru radne organizacije nego i cijele Vojvodine i širom zemlje. Za uspjehe u radu dobijao je često društvena priznanja i odlikovanja.

U toku 1960. prelazi na rad u Crnu Goru. Postaje rukovodilac Poljoprivrednog dobra »Miroje Jovanović« u Danilovgradu. Već je tada afirmisani poljoprivredni stručnjak velikog ugleda. Iskustva i znanje primjenjuje sa posebnim elanom u Bjelopavličkoj ravnici, gdje preuzima značajne obaveze, koje obavlja brižljivo i savjesno sa zapaženim uspjehom.

U integracionim procesima tokom 1963. godine radi na okrupnjavanju poljoprivrednih gazdinstava u Zetsko-bjelopavličkoj ravnici, u čemu nalazi cjelishodna rješenja i oblike udruživanja postojećih organizacija. Njegova stručnost i stvaralački elan dolaze i u ovim poslovima do punog izražaja, čime su stvoreni znatno povoljniji uslovi za razumnu savremenu poljoprivrednu proizvodnju novog gazdinstva.

U novoformiranoj organizaciji smjenjuju se Šunjove odgovorne funkcije prema ciljevima i potrebama ove organizacije koje on sa osobitom profesionalnom i organizatorskim sposobnostima obavlja. I ovdje on za uspjehe u radu dobija niz zaslužnih društvenih priznanja.

Rijetki su saradnici poljoprivredne struke u Crnoj Gori koji su svoj radni vijek sa toliko ljubavi i uspjeha proveli u neposrednoj proizvodnji kao što je drug Branko Brajović — radeći danonočno na ostvarivanju postavljenih ciljeva i dobijenih zadataka. Njegov primjer, dostozan trajne pažnje, može i treba da posluži mladima za ugled kako se voli, cijeni i poštuje svoja struka, a kroz nju svoja sredina i svoj narod i zemlja.

Svojim životom i radom Sunjo je s pravom stekao ugled rijetkog eminentnog poljoprivrednog stručnjaka Crne Gore i Jugoslavije. Iznad svega su ga krasile čovječnost, humanost i dostojanstvena skromnost. Plijenio je ljude svojstvenom prisnošću otvorena srca i vesela lica. Ostao je u našem trajnom sjećanju kao postojan drug, drag prijatelj i omiljen saradnik a, iznad svega, kao cijenjed kolega i čovjek neiscrpane ljubavi prema ljudima i čvrste riješenosti u izvršavanju obaveza. Ostavio nas je, odista, prerano, u vrijeme kada nam je bio najpotrebniji.

Savez poljoprivrednih inženjera i tehničara Crne Gore, njegova radna organizacija i sve naše stručne organizacije, naša sredina i svi mi zajedno izgubili smo još jednog neumornog pregaoca i nemara savremene crnogorske poljoprivrede, a posebno dobrog čovjeka i velikog druga i prijatelja.

Neka je slava i vječna hvala dragom drugu, kolegi i prijatelju inženjeru Branku Sunju Brajoviću za njegov časn timeralački rad, za njegove ljudske osobine i human odnos prema ljudima i sredini u kojoj je živio i radio.

Dr Đorđije Drecun